

§ 4. Tingshusbyggnad skall hvar härad bygga efter samma beräkningsgrund som i 1 § sägs å vanlig tingstad — — — — —

För denna byggnad vare ingen fri.

§ 5. Lika.

§ 6. Lika.

Om remiss af denna min motion till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 28 Januari 1875.

Erik Olsson
från Örebro län.

N:o 88.

Af Herr Lasse Jönsson: Om beredande på ministeriel väg af sådan öfverenskommelse mellan Sverige, Danmark och Tyskland att, när innevånare från det ena landet under fem års tid oafbrutet vistats inom något af de öfriga rikena, de skola der åtnjuta hemortsrätt.

Få kommuner inom vårt land torde finnas, åtminstone i södra delen deraf, som icke fått erfaras olägenheten deraf, att en del personer, synnerligast af arbetsklassen, i sina bästa år utvandrat till Danmark och Tyskland, men sedan de der tillbragt sin kraftfullaste ålder och ej vidare duga till arbete, hemskickas alldeles utblottade, ofta med hustru och flera barn, till sin fordna hemort, der de falla fattigförsörjningen till last.

Orättvisan häraf behöfver jag icke framhålla, synnerligen som det torde vara noggsamt bekant, att bidragen till fattigvården redan förut äro ganska dryga, och ingen utsigt finnes till ändring i detta beklagliga förhållande.

Visserligen stadgas i Kongl. förordningen angående fattigvården i riket den 9 Juni 1871, att »om någon oafbrutet under längre tid än fem år vistats utom fattigvårdssamhälle, der han har hemortsrätt, må samhället, om det är af fattigvård synnerligen betungadt, kunna erhålla understöd af staten, i den mån för sådant ändamål anslagna medel lemna tillgång och Kongl. Maj:t pröfvar skäligt.

Härigenom afhjelpes dock ingalunda de många svårigheter, kostnader och besvär, som uppkomma dels i följd deraf, att de från utlandet hitkommande personerna skola genom myndigheternas försorg logeras och forslas från det ena stället till det andra, innan man får reda på hvar de hafva sin hemortsrätt, och dels genom de rättegångar som ej sällan uppstå emellan kommunerna om hvem af dem som lagligen är pliktig att mottaga och för framtiden försörja ifrågavarande personer.

Det vore derföre högeligen önskligt, att en sådan öfverenskommelse kunde på ministeriel väg afslutas emellan Sverige, Danmark och Tyskland att, när det ena landets innevånare under fem års tid oafbrutet vistats inom något af de andra, de skola der åtnjuta hemortsrätt, när de, i följd af ålderdomssvaghet eller andra orsaker, ej sjelfva kunna förskaffa sitt uppehälle.

Och hemställer jag vördsamt,
att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse till Kongl.
Maj:t härom göra framställning.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1875.

Lasse Jönsson.